

Δημοσθένης Παπαδόπουλος

Θρακιώτης Πρόεδρος Σίνδου

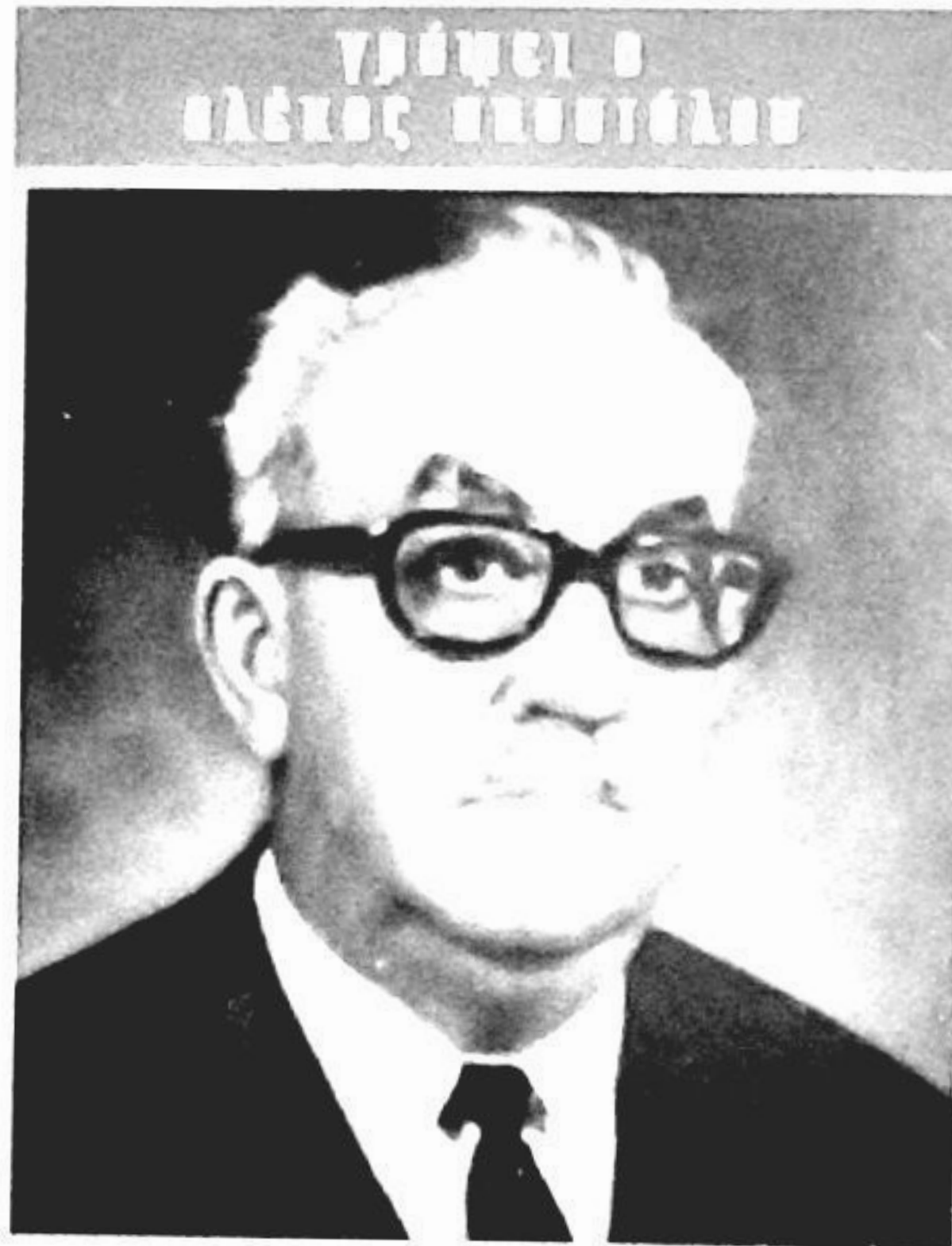
Γεννήθηκε το 1900 στην κωμόπολη Βιζύη της Ανατολικής Θράκης. Ήταν γιος του ιερέα Παπατριαντάφυλλου Γεωργιάδη και της Θεολογίας, κόρη του ιερέα Παπαδήμα. Με τον πρώτο διωγμό το 1914 ο ιερέας πατέρας του εγκατέλειψε την Βιζύη και εγκαταστάθηκε στο χωριό Ράμελη, τη σημερινή Ραχώνα στα Κουφάλια.

Το 1924 ήρθε με την οικογένειά του και εγκαταστάθηκε στο Τεκελί (ΣΙΝΔΟΣ). Ο Δημοσθένης Παπαδόπουλος παίρνει μέρος στα κοινά, μια και ήταν άνθρωπος ανήσυχος.

Εκλέγεται το 1926 για πρώτη φορά κοινοτικός σύμβουλος, και το 1928 αναλαμβάνει την προεδρία μετά την αποχώρηση του τότε προέδρου Δανιήλ Λουλούδη. Στις εκλογές του 1930 δεν εκλέγεται χάνοντας από τον αντίπαλό του Ιωάννη Ζαϊμίδα. Το 1934 εκλέγεται ως αρχηγός συνδυασμού με μεγάλη πλειοψηφία όπου και παραμένει πρόεδρος μέχρι τον Ιούλιο του 1937 όπου και διαλύεται το κοινοτικό συμβούλιο. Με απόφαση του γενικού γραμματέα της γενικής διοικήσεως Μακεδονίας Θεόδωρου Καραθόδωρου και έπειτα από παρεμβάσεις των μεγαλο-κτηνοτρόφων της Σίνδου, γιατί με την πολιτική του ως προέδρου η έκταση των αγροτικών καλλιεργειών αυξανόταν και μειωνόταν οι βοσκήσιμες εκτάσεις.

Στη διάρκεια της προεδρίας του ο Δημοσθένης Παπαδόπουλος κατάφερε να τακτοποιήσει τα όρια της Σίνδου σε σχέση με τις γειτονικές κοινότητες. Μετά από δικαστικό αγώνα κατάφερε να εντάξει στην έκταση της Σίνδου τα πεντακόσια (500) στρέμματα από τη γειτονική Βαλμάδα. Ακόμη το 1935 από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας πέτυχε και πήρε πέντε χιλιάδες (5000) στρέμματα στην τοποθεσία Τσαλικοβο.

Ανέλαβε μετά τη θεμελίωση την ανέγερση και αποπεράτωση του Δημοτικού σχολείου που λειτούργησε τη σχολική χρονιά 1935-1936.

Παίρνοντας χρηματοδότηση από τον Θρακιώτη υπουργό Πρόνοιας Μιχαήλ Κύρκο (πατέρα του Λεωνίδα Κύρκου), μεταφέρει το 1929, το νεκροταφείο στο σημερινό χώρο.

Με χρήματα που συγκεντρώθηκαν από την άτυπη διανομή αυθαιρέτων καλλιεργημένων εκτάσεων και επιβολή ενοικίου 25 δραχμών το στρέμμα ή τρεις (3) οκάδες σιτάρι, ανήγγηρε το κτίριο όπου σήμερα στεγάζεται το Δημαρχείο του Δήμου Εχεδώρου. Στο κτίριο αυτό στέγασε την κοινότητα και το αστυνομικό τμήμα που αναβαθμίστηκε σε υποδιοίκηση και προκαλεί ακύρωση της απόφασης για μεταφορά του στο Τόψιν (σημερινή Γέφυρα).

Πετυχαίνει την αναβάθμιση του Ταχυδρομείου, μετά την απόσπασή του από την Κουλιακιά και συνεργαζόμενος με τον προϊστάμενο του Κων/νο Καφίρη το αναβαθμίζει προσλαμβάνοντας ως εσωτερικό διανομέα τον Θεόδωρο Ευσταθιάδη και ως έφιππο περιφερειακό διανομέα τον Γεώργιο Βαρταμτζή.

Έργα του που έμειναν για πολλά χρόνια και δεν υπάρχουν πια είναι οι δύο (2) γεωτρήσεις, στον κάμπο με τρεχούμενο νερό και η κατασκευή στην τοποθεσία Λάπρα λεκανών για το πότισμα των ζώων και

ανόρυξη δώδεκα (12) νέων γεωτρήσεων μέσα στον οικισμό για την κάλυψη των αναγκών του χωριού.

Ήταν πρωτεργάτης στην ανέγερση του εντευκτηρίου του συλλόγου «Ομόνοια» μια και ήταν ιδρυτικό μέλος.

Η πορεία του στα κοινά συνεχίζεται και στον αγροτικό συνεταιριστικό τομέα. Το 1938-1942 είναι πρόεδρος του Αγροτικού συνεταιρισμού, από το 1947-1949 είναι πρόεδρος του εποπτικού, από το 1952-1958 είναι πρόεδρος του Αγροτικού συνεταιρισμού και αντιπρόσωπος των δύο Αγροτικών συνεταιρισμών στην Ομοσπονδία. Το 1958-1962 είναι σύμβουλος του Α' συνεταιρισμού.

Ο Δημοσθένης Παπαδόπουλος ήρθε πολλές φορές αντιμέτωπος με το κατεστημένο και είχε τις σχετικές επιπτώσεις της εποχής. Έτσι τον Οκτώβριο του 1955 στις κοινοτικές εκλογές, σαν αρχηγός συνδυασμού νίκησε με ποσοστό 65% και αντί να εκλεγεί πρόεδρος, ως αρχηγός συνδυασμού που είχε την πλειοψηφία, εκλέγεται ο Αβραάμ Θωμόπουλος που υπήρξε πρόεδρος Σίνδου 1956-1960, του ίδιου συνδυασμού με ψηφοφορία μεταξύ των κοινοτικών συμβούλων οπότε και παραιτείται. Το 1958 ακολουθεί και άλλος εξοστρακισμός από την προεδρία του Α' αγροτικού συνεταιρισμού. Στις εκλογές του συνεταιρισμού βγήκε νικητής, αλλά με τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν κατά το κύρος των εκλογών, οι εκλογές επαναλήφθηκαν και έχασε. Αφορμή γι' αυτή τη συμπεριφορά των κρατούντων στα αγροτοσυνεταιριστικά ήταν το Πανελλήνιο Αγροτοσυνεταιριστικό συνέδριο το Νοέμβριο του 1956 στην Αθήνα όπου ως ομιλητής ήταν ένθερμος υποστηρικτής μιας άλλης αγροτικής πολιτικής. Έτσι με τον τρόπο αυτό έληξε η συνεχής προσφορά του Δημοσθένη Παπαδόπουλου, από το 1926-1962, στα κοινά της Σίνδου.

Πέθανε σε ηλικία 82 ετών στις 26 Φεβρουαρίου 1982.